

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24493

гр. София, 12.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20231110138128 по описа за 2023 година

Производството е по **чл.389 –чл.395 ГПК**.

С исковата молба ищецът Н. Г. М. е предявил *искане за допускане на обезпечение на предявените осъдителни искове* по чл.128,т.2 КТ , по чл.86,ал.1 ЗЗД, по чл.215 КТ , по чл.224,ал.1 КТ и по чл.221,ал.2 КТ и по чл.213,ал.2 КТ с общ размер от 36 482 лв чрез налагане на запор върху вземанията (банковите сметки-б.с.) на ответника „Н.Х в изброени банки и техни клонове в страната.

Софийски районен съд , 68 състав като прецени искането на ищцовата страна, намира за установено от следното :

За да бъде допуснато обезпечение на иск, е необходимо този иск да е *допустим и вероятно основателен* (чл.391,ал.1,т.1 и т.2 ГПК), т.е. да е подкрепен с убедителни писмени доказателства или със съответна имуществена гаранция по реда на чл.180 и чл.181 ЗЗД , както и за ищеца да е налице *т.нар.обезпечителен интерес* по смисъла на чл.391,ал.1,изр.1 ГПК, т.е. без обезпечението за него да бъде невъзможно или затруднено осъществяването на правата по решението. Необходимо е и поисканата от ищеца обезпечителна мярка да е *подходяща* , т.е. да е съобразена както с финансовите интереси на ищеца , които ще бъдат обезпечени, така и с финансовите интереси на ответника , които ще бъдат накърнени чрез налагането на исканото обезпечение.

Според настоящия съдебен състав в конкретния случай ***не е налице обезпечителен интерес за ищеца*** от допускане на обезпечение на исковите по чл.128,т.2 КТ , по чл.86,ал.1 ЗЗД, по чл.215 КТ , по чл.224,ал.1 КТ и по чл.221,ал.2 КТ и по чл.213,ал.2 КТ чрез заповиране на банкови сметки и вземания на ответното дружество. Това е така, тъй като се касае само за вземания за обезщетения и неколкоомесечни трудови възнаграждения, изплащането на които от активите на ответното дружество очевидно не би било финансово възпрепятствано. Дори и ответното търговско дружество „Н.Х да бъде обявено в неплатежоспособност и по отношение на него да бъде образувано производство по несъстоятелност (*за което по делото няма никакви доказателства, дори данни*), вземанията

по чл.128,т.2 КТ , по чл.86,ал.1 ЗЗД, по чл.215 КТ , по чл.224,ал.1 КТ и по чл.221,ал.2 КТ и по чл.213,ал.2 КТ на ищеца, както и трудовите вземания на всички останали работници *служебно ще бъдат включени в списъка на предявените вземания от синдика с оглед изричната разпореда на чл.687,ал.1 ТЗ* и ще бъдат удовлетворени преди по-голямата част от другите задължения на търговеца съгласно **чл.722,ал.1,т.4 ТЗ** при разпределение на осребреното имущество от масата на несъстоятелността.

Освен поради *липсата на обезпечителен интерес* в разглеждания случай обезпечението не следва да бъде допускано и , тъй като поисканата от ищеца *обезпечителна мярка е НЕКОНКРЕТИЗИРАНА* (доколкото не са посочени конкретни банкови сметки и не са представени доказателства , че техен титуляр е ответното дружество - б.с.) *и е НЕОПРАВДАНА с оглед финансовите интереси на ответника , които биха били накърнени след налагането ѝ* (чрез запорирането на банковите му сметки).

Формалното изброяване на банки не е достатъчно за конкретизиране и за доказване съществуването на вземанията (банкови сметки), върху които се иска налагане на заповор като обезпечение на исковете. Чрез налагането на обезпечение се накърняват съществени права на ответника, поради което *обезпечителните мерки (включително заповор и възбрана) не могат да бъдат налагани от съда само въз основа на изброяване от ответника на наименованията на съществуващите в страната банки или на други търговски дружества с твърдения , че са длъжници на ответника.*

Според съдебната практика и според процесуалната доктрина съдът е обвързан от поисканата от молителя обезпечителна мярка и не може да се отклони от нея, т.е. да постанови различна мярка, а когато прецени , че *поисканата обезпечителна мярка е неоправдана с оглед обезпечителния интерес,или неконкретизирана* следва да отхвърли молбата за обезпечение (изрично в този смисъл – проф. Живко Сталев, „БГПП”, изд.2001г., стр.815).

По гореизложените причини поради липса на обезпечителен интерес и поради неконкретизираност и неоправданост на поисканата от ищеца обезпечителна мярка, не е налице едно от кумулативно изискуемите условия за допускане на поисканото обезпечение. Искането по чл.389 ГПК следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл.389 ГПК на ищеца Н. Г. М., със съдебен адрес : гр. София, ул. „1111, чрез адвокат М. В., *за допускане на обезпечение на предявените осъдителни искове* по чл.128,т.2 КТ , по чл.86,ал.1 ЗЗД, по чл.215 КТ , по чл.224,ал.1 КТ и по чл.221,ал.2 КТ и по чл.213,ал.2 КТ с общ размер от 36 482 лв чрез налагане на заповор върху вземанията (банковите сметки-б.с.) на ответника „Н.Х в изброени банки и техни

клонове в страната.

Определението подлежи на обжалване пред СГС в едноседмичен срок от получаване на съобщението от ищеца(чл.396,ал.1 ГПК).

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ищеца и препис от настоящото определение (чл.7,ал.2 ГПК)

Съдия при Софийски районен съд: _____